

Lyndon LaRouche: Hvem æder dig?

Verdens fødevarekrise er planlagt – Det er folkemord

Af Marcia Merry Baker. EIR, 15. januar, 2011 – Den globale fødevarekrise, der i øjeblikket forværres, er ikke en gentagelse, der ikke var til at forudse, af »episoden« i 2008 med fødevareoptøjer og lidelse; det er den fortsatte politik for folkemord. Bagom chokpriserne på fødevarer, er fødevarerne der ganske enkelt ikke! Hvis spekulationen på fødevarepriserne blev fejlet bort natten over – som den burde -, så ville krisen stadig være der.

I øjeblikket er den globale kornproduktion endnu lavere end det niveau, som det nuværende forbrug befinder sig på – og dette niveau er i sig selv langt under den mængde af fødevarer, der behøves; dette, plus den kendsgerning, at korn går tabt til biobrændstof, betyder, at afsavnene er forfærdelige og bliver værre. Priserne på andre hovedartikler – olier, sukker, grøntsager – er, sammen med korn, gået ind i en hyperinflationær fase. Spekulationen sætter rekord. Over en milliard mennesker har ikke nok at spise og sulter. Men dette er kun begyndelsen, med mindre det bliver stoppet nu.

»Hvem æder dig?« er det spørgsmål, som Lyndon LaRouche stiller. Svaret skal findes i årtierne med malthusiansk miljøbevægelse og globalisering, hvor produktionspotentialet bevidst er blevet modarbejdet. Alt imens er varekontrol og spekulatation blevet fremmet og beskyttet til fordel for det neo-britiske imperium, der står bag denne politik. Det er planen med denne praksis. Planen er folkemord, understregede LaRouche.

Selv nu, med hensyn til fysisk produktion og mulighederne for den bedste udnyttelse af knappe forsyninger, kan situationen vendes, gennem det internationale samarbejde i LaRouches foreslåede Firemagtsinitiativets ånd (USA, Rusland, Kina og Indien i alliance om skabelsen et nyt, internationalt kreditsystem). En ny, enorm fødevarekapacitet kan lanceres med Det nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde (NAWAPA) og lignende, prioriterede, storstilede projekter på alle kontinenterne.

Uden en sådan udvikling vil vægtstangen imidlertid fortsat hælde over mod hungersnød. I det følgende nævnes de fremherskende træk.

Dræbende miljøbevægelse og globalisering

De to moderne metoder, der bruges til at sabotere fødevareproduktion og således igangsætte et folkemord, er miljøbevægelsen og globaliseringen.

Miljøbevægelsen. Idet man operer under det falske flag, der hedder bekymring for »miljøet« og »fastlagte ressourceforekomster«, har man i årtier forhindret nødvendig infrastruktur til vand, energi, kunstig vanding, jordforbedring, fødevaredepoter, skadedyrskontrol og transport. Udstrakte landområder har med fuldt overlæg fået lov til at blive elendige som følge af saltdannelse, udtømming af de vandførende jordlag, ødelæggelse af jordens frugtbarhed o. s. v. Endnu andre områder, såsom »Den store, amerikanske Ørken«, ligger brak.

Med svindelnummeret om global opvarmning er nationer under hårdt pres for at »tilpasse sig« klimaforandringer ved at ødelægge sig selv med vanvittig, lavteknologisk energi, lavt vandforbrug, primitive landbrugsmetoder og »lav kulstofaktivitet«.

Globalisering. Selvfølgelig nationalstatssystemet er blevet ødelagt under globaliseringen – det høflige navn for fascisme, der bruges til at få nationale regeringer til at opgive deres suverænitet, underkaste sig afhængighed af fødevareimport, flydende kurser, spekulation, fødevarekartellernes kontrol og verdensdiktatur over selv videnskab og teknologi, inklusiv uretfærdige patentrettigheder på fødevarer i sig selv. Berømte navne på fødevarekarteller omfatter Cargill/Monsanto, DuPont/Pioneer Hi-Bred, BASF, ADM, Bunge, Louis Dreyfus, Yara, JBS, og et par stykker til.

Denne politiske praksis er blevet implementeret i næsten et halvt århundrede af et netværk af personer og institutioner, centreret i London. Fremtrædende medlemmer af disse ødelæggelsens gerningsmænd er miljøagenter såsom Verdensnaturfonden, som Englands Prins Philip, der gentagne gange har stillet krav om affolkning, var med til at grundlægge i 1981. I 1981 sagde han: »Befolkningstilvæksten er på længere sigt sandsynligvis den alvorligste trussel mod overlevelse. Hvis den ikke holdes i tømme, venter der os en større katastrofe – ikke blot for naturen, men også for mennesker. Jo flere mennesker, der er, desto flere ressourcer vil de konsumere, desto mere forurening vil de skabe, og desto mere vil de krige. Vi har intet valg. Hvis vi ikke af egen fri vilje kontrollerer det, vil det blive ufrivilligt kontrolleret gennem en stigende forekomst af sygdomme, hungersnød og krig.« (People, 21. dec., 1981)

Hans »Londonsynspunkt« er blevet vidt udbredt i De forenede Nationer, og er manifest tilstede i f. eks. projektet Millennium Development Goals (MDG), der blev tilskyndet i 2000 og fremmet af sådanne personer som FN's vicegeneralsekretær Mark Lord Malloch-Brown og George Soros. MDG's definition for udviklingen er et »rimeligt« forbrug af en fastlagt forekomst af ressourcer.

Dette er sagens kerne. Eftersom »naturlige« ressourcer er, og altid har været, menneskeskabte – forstået på den måde, at det

er menneskelige gennembrud inden for forståelse og anvendelse, der omdanner forekomster i universet til »ressourcer« – er det at dekretere, at forekomsten af ressourcer ligger endegyldigt fast, det samme som at dekretere menneskehedens ødelæggelse.

Promoveringsmekanismen for dette neo-malthusianske synspunkt strækker sig over alle slags medie- og anden relateret virksomhed, fra Lester Browns karriere til National Geographic, inden han faldt fra ærens tinder, Al Gore.

Deres stående mål er, som Lester Brown gentager i sin artikel Foreign Policy fra 10. jan., 2011, at reducere befolkningstallet og underbyde de fysiske midler til vor fremtidige eksistens. Brown beskriver befolkningstilvæksten som en af de »skyldige«, der driver fødevarepriserne i vejret. »På et eller andet tidspunkt vil denne ubønhørlige befolkningstilvækst begynde at bebyrde både landmændenes evner og Jordens begrænsede ressourcer af jord og vand«, skriver han. Han kalder det »et glimt af gode nyheder«, at befolkningstilvæksten er faldet til under 1,2 % sidste år, et fald fra 2 % i 1970. Han går ind for lavteknologisk landbrug og »alternativ« energi.

LaRouche i 2008: Fordobl fødevareproduktionen!

I april 2008, under de voksende fødevareoptøjer og prischok, lancerede LaRouche en kampagne imod dette folkemord gennem fødevarekontrol og udstedte et krav om at »Slå WTO ihjel« og lancere et fremstød for at imødegå behovet for fødevarer. Helga Zepp-LaRouche indledte en international mobilisering for en fordobling af verdens fødevareproduktion så hurtigt som muligt, så vel som for at opfylde det akutte behov.

Det forår fremkom der erklæringer og strategier fra adskillige ledere og regeringer, inklusiv Council on Rice Trade Cooperation (Kina og nationerne omkring Mekong-flodbækkenet), samt fra de eurasiske giganter Indien, Kina og Rusland. Blandt

støtterne til fremstødet for en fødevarefordobling var prof. M.S. Swaminathan, Indiens tidligere landbrugsminister, der hjalp med for første gang at gøre Indien selvforsynende med korn i 1974. I maj 2008 meddelte den japanske premierminister, Yasuo Fukuda, at regeringen forpligtede sig til at fordoble produktionen af ris i Afrika inden for ti år. Dette ville betyde 30 mio. metertons, en stigning fra de nuværende 15 mia. mt (malet ris).

Alle disse bevægelser betød, at et politisk momentum var under opbygning for potentielt at bryde med miljøbevægelsens og globaliseringens ødelæggelse, og for en forpligtelse til at skabe et nyt finanssystem, der tjener udviklingen. En bevægelse imod Det britiske Imperium var ved at samle styrke under fødevarekrisen i 2008.

Under og efter en konference, der afholdtes den 3.-5. juni [2008] i Rom af FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) med titlen »Konference på højt niveau om fødevaregaranti«, blev af »Det brutale Imperium« imidlertid slået tilbage gennem alle dets institutioner og sorte operationer for at bevare sin magt. En nul-handlings 'Taskforce på højt plan om Fødevarekrisen' blev oprettet. FAO-direktør Jacques Diouf anslog det delfiske tema: Jo, verdens fødevareproduktion skulle fordobles – om 50 år! Denne 50-års formel blev globaliseringstilhængernes refræn.

Typisk for denne pseudo-videnskabelige dobbeltsnak var temaet i magasinet Science fra 10. februar, 2010, »Sikkerhed for fødevareforsyning: En udfordring om at brødføde 9 milliarder mennesker« (om 50 år). Artiklens ti britiske forfattere, der omfattede embedsmænd fra U.K. Office of Science, konkluderede: »Al optimisme [med hensyn til at brødføde 9 mia. mennesker bæredygtigt] må dæmpes af den enorme udfordring at gøre fødevareproduktionen bæredygtig samtidig med en kontrol med udslip af drivhusgas og bevarelse af svindende vandforsyninger, såvel som at opfylde Årtusindskiftets mål for Udvikling (MDG) om at gøre en ende på sult... «

Gates og filantrop-fascisterne

Bill Gates er personligt i fortroppen for folkemordere, der giver sig ud for at være fortalere for landbrug. Hans Milliardærklub fungerer som en klike af filantrop-fascister. I maj 2009 indkaldte Gates til et privat topmøde i New York City om temaet affolkning, med deltagelse af Warren Buffet, George Soros, David Rockefeller jr., Ted Turner, Michael Bloomberg og mange andre, i præsidenten for Rockefeller University's hjem. Dækningen af det hemmelighedsfulde møde i Londons Sunday Times citerede Gates' tale i februar det år i Californien om, hvordan han ønsker at »lægge loft« over verdens befolkningstal for evigt. Han nævnte et mål, der hedder 8,3 mia. mennesker, men dette tal vil blive langt lavere, med mindre det stoppes.

Gates har været ekstremt aktiv i promoveringen af en politik for at underbyde fødevareproduktionen. Hans gaver og projekter arbejder imod store infrastrukturprojekter af national betydning og kræver i stedet, at »husmandsbrug« indgår i landbrug i private/offentlige, neoplantage-funktioner. Frem for alt går han ind for patentrettigheder til fødevarekartellerne og Verdenshandelsorganisationen (WTO).

Han har oprettet nye centre, hvorfra der kan udføres politiske angreb på vegne af London-dagsordenen: I 2006 oprettedes Bill and Melinda Gates Foundation og Rockefeller Foundations »Alliance for en Grøn Revolution i Afrika (AGRA). I 2008 sponsorerede Gates oprettelsen af Det globale Landbrugsinitiativ i Rådet for globale Affærer i Chicago, som et forslag til Kongressen. I efteråret 2009 udgav Gates en bog med titlen Millioner af brødfødte: Beviselige succeser inden for landbrugsudvikling, for at fremme sin falske kampagne for fødevarer.

I oktober 2009 holdt Gates hovedtalen til uddelingen af Verdens Fødevarepris i Des Moines, Iowa. I april 2010

kundgjorde han, sammen med finansminister Tim Geithner, præsident Obamas Globale Landbrugsinitiativ, der skulle ledes af en gruppe nationer plus Gates Foundation.

Aktører, der repræsenterer Gates og fødevarekartellerne, sidder på høje poster i Obama-regeringen. Dr. Rajiv Shah, med otte år på bagen i Gates Foundation, blev udnævnt til øverste videnskabelige rådgiver i det amerikanske landbrugsministerium (USDA) i juni 2009; i november 2009 blev han flyttet over til at være leder af udenrigsministeriets Amerikanske afdeling for international Udvikling (USAID).

En videnskabsmand med forbindelse til Monsanto, dr. Roger Beachey, blev udnævnt til videnskabelig rådgiver for USDA. Den aktuelle chefforhandler for landbrugsaffærer i Afdelingen for amerikanske Handelsrepræsentanter er Islam A. Siddiqui, udnævnt af Obama som en Kongresferieafløser i juni 2010 (Siddiqui var en del af staben hos en handelsorganisation, der repræsenterede Monsanto, DuPont, BASF, Syngenta og andre kæmpeselskaber i landbrugskartellerne).

Det er ikke så mærkeligt, at der mangler mad.

Maden er der ikke!

Det er et situationsbillede af knaphedens barske virkelighed, at der er et stadig stigende underskud i den kornmængde, der årligt konsumeres, i forhold til den faldende mængde, der produceres – et underskud, der skriver sig i omegnen af 59 mio. metertons i den nuværende årshøst.

Den forventede, globale kornproduktion for i år (2010-11) er på 2182 mia. metertons (en nedgang fra 2242 i 2008-09, og 2231 i 2009-10), hvilket i sig selv er et godt stykke under det »totale forbrug« af korn i verden i dag på 2241 mia. metertons.

Dette er USDA's forventede produktionsmængder fra deres månedlige rapport af 12. jan., 2011 (Overslag over den globale forsyning og efterspørgsel af landbrugsvarer WASDE-490-8), som, selv hvis det rammer ved siden af, viser, at vægtstangen hælder over mod hungersnød.

For at imødegå alle de behov for næringsmidler hos verdens nuværende 6,9 mia. mennesker, og der kommer flere til, skal der produceres mindst 4 mia. tons korn nu, dels til direkte forbrug og dels til det indirekte forbrug til dyrehold til produktion af animalsk protein.

Med den lave og stadig faldende produktion skrumper lagrene imidlertid i øjeblikket ind, og man forventer, at det bliver værre:

Hvede: Den forventede årlige produktion er faldet med 6 %, fra 683 mia. mt i sidste års høst til sandsynligvis 646 mia. mt i år (2010-11). Et resultat i denne størrelsesorden er langt under det aktuelle forbrug på 665 mia. mt. Lagerstatus ved årsafslutningen forventes at falde med mindst 10 %, fra 198 mia. mt til 178 mia. mt.

Blandt de førende hvedeeksporterende lande – USA, Frankrig, Canada, Rusland og Australien – er der enten betydelige tab af landbrug, en stærk efterspørgsel på knappe lagre, eller begge dele.

- Rusland eksporterer slet ingen hvede i betragtning af tørken sidste sommer. Ukraine har i øjeblikket forbud mod eksport. Rusland har øget sin hvedeimport.

- Frankrig oplever svindende lagre, og må i marts måned muligvis vælge mellem at forsyne hjemmemarkedet på bekostning af eksporten.

- Australien er i øjeblikket ramt af oversvømmelse. Selv om Queensland kun tegner sig for 5 % eller så af Australiens hvedehøst, så har ethvert tab en indvirkning

Majs. Den forventede årlige produktion af ubehandlet korn, inklusiv majs, byg, rug og andre kornsorter, er faldet med mere end 2 %, fra 1108 mia. mt (i sig selv et fald i forhold til året før), til 1084 mia. mt. Dette årlige produktionstal er langt under det årlige forbrug af majs på 1123 mia. mt. Den endelige lagerbeholdning forventes at falde med 20 %, fra 199 mia. mt til 159 mia. mt for året 2010-11, men forventes at falde yderligere.

USA, der er verdens førende avler og eksportør, er nu på vej til at bruge helt op til 40 % af sin majshøst til biobrændstof (etanol). (Se Figur 1) Kina, der har forpligtet sig til princippet om, at Kina skal være selvforsynende med fødevarer, men som har behov for at importere til sine sikkerhedsreserver, er begyndt signifikant at importere majs. (Kina er stadig afhængig af at importere 80 % af sit forbrug af sojabønner).

Ris. Status over lagre og produktion ved årets afslutning ligger langt under behovet. Produktionen af ris lå på 441 mia. mt i 2009-10 og forventes at stige til 452 mia. mt i år, men det udgør lige netop det nuværende forbrug, ikke mere. Lagerstatus forventes kun at være på samme niveau som nu, omkring 94 mia. mt.

- Vietnam, en af de tre førende, ris-eksporterende lande, forudser et fald i eksporten til 5,5 mia. mt i år, fra 6,8 mia. mt sidste år.

- Indonesien og Filippinerne forsøger at træffe aftaler for nødopkøb af ris, i betragtning af den globale knaphed på ris.

- Sri Lanka valgte at frigive ris fra sine lagre af bufferreserver i december for at lægge en dæmper på en potentiel spekulation i de knappe forsyninger.

Kæmpeprofit på knaphed.

Det månedlige Fødevarerprisindeks fra den 5. januar viser rekordhøje priser på fødevarer. (Figurerne 2-3) Det samlede prisindeks for 55 fødevareremner steg i december måned for sjette måned i træk og nåede det hidtidig højeste niveau nogensinde (i forhold til grundlinjen i 2002-04), idet niveauet overgik det højeste punkt i 2008, der ansprede til optøjer i 30 lande. Majs, sukker, vegetabilsk olie og kød lå foran i prisstigningerne.

Rapporten viser, at 2006-priserne kredser rundt om 120 i indekset, med stadig stigende priser i løbet af 2007, der nåede et toppunkt på 213,5 i juni 2008, hvorefter kurven knækkede. Men denne stigning, der fandt sted i løbet af et helt år, er blevet opnået og overgået i år med 214,7, på blot seks måneder, og stiger fortsat.

Priserne på majs- og hvedeoptioner er steget med 50 % i forhold til sidste år. I december købte Mexico optioner for 4,2 mio. tons importvarer på Chicagos handelsbørs til levering næste efterår.

De nationale regeringer forsøger at lægge en dæmper på inflationen i fødevarerpriserne. Indien, der nu står over for den højeste inflation i fødevarerpriserne, har udstedt forbud mod eksport af ris og hvede og indført andre forholdsregler. Fødevarerpriserne stiger med tocifrede rater. For eksempel er prisen på løg – en basisvare – steget med 33 % i forhold til året før. I Indonesien koster peberfrugter mere end 40 % mere, end de gjorde sidste år på denne tid.

Spekulanterne er klar til det afgørende øjeblik. Mængden af optioner i handelen med fødevarer steg med 23 % i 2010 i forhold til 2009 på Chiagos Handelsbørs (CME). Obama-regeringens London-styrede politik med kæmpemæssige finansielle bailouts og vægring ved at forbyde spekulation sender bølger af varme penge ind i børshandelen med landbrugs-

futures.

Hver dag sidste år skiftede i gennemsnit 908.021 futures og option-aftaler i landbrugsvarer hænder på CME, sammenlignet med 737.063 i 2009. November 2010 satte rekord med 1,26 mio. handlede aftaler. December, der udviste et lille fald, lå stadig 36 % over mængden af handeler i samme måned året før.

I december 2010 appellerede Den amerikanske Fødevareindustri-sammenslutning om at gribe ind for i det mindste at påbyde en stillingsbegrænsning for mæglerne. Chefdirektør Joel Newmann udpegede »Wall Street-banker« som dem, der hældte enorme pengesummer ind i varemarkedet og forårsagede ruin af faktiske fødevarefunktioner.

Sluttelig er der de kæmpeprofitter, som kartellerne for vare- og handelsselskaber har offentliggjort. I denne måned rapporterede Cargill, at deres fortjeneste var steget med 74 %, en kæmpestigning, i perioden juni-december, første halvdel af deres regnskabsår, i forhold til samme tid året før. Tallene var 1,53 mia. dollar, en stigning fra 878 mio. dollar året før.

I løbet af de første 24 timer af den spekulationsmani, der opstod, efter at USDA den 12. januar udgav sin rapport om den globale fødevareknaphed, steg aktierne for Monsanto, DuPont/Pioneer Hi-Bred, ADM og andre i det imperiale netværk, der har forpligtet sig til at profitere på folkemord.